

आलावु(वू) स्त्री अलावु पु० पूर्वपदीदर्थः वा उङ् ।

(लाउ) तुम्हाम् शब्दरत्नावली ।

आलावर्त्त न० आलं पर्याप्तमावर्त्तते आ+वृत्-णिच् क-
र्मणि-अच् । वस्तुनिर्माते व्यजने हेम० । [सत्यगन्धे न०

आलास्य पु० आलं पर्याप्तमास्यं यस्य । कुम्भीरे । प्रा० स० ।

आलि पु० आलति दंशे समर्थो भवति आ+अल-पर्याप्तौ इन् ।

१ दृष्टिके २ भ्रमरे ३ तज्जातिस्त्रियां स्त्री डीप् । आल-

यति भूषयति अलभूषणे-णिच्+इन् । ४ सख्यां वयस्या-

याम् “असम्भवदुधनरसा शतालिपरिषेविता । करं न

सहते राजन् । भूमिर्नवधूरिव” उङ्गटः वा डीप् । आ-

लोत्यप्यत् । “आलोव पश्य प्रतिषेधतीयं कपोतङ्गारगिरा

वनाली” नैष० । “तत्कालमालीभिरहस्ततालम्” नैष०

“ममालि । प्राचीनैः प्रचुरमुक्तैरव्य फलितम्” उङ्गटः ।

“निशय्यतामालि । किमप्यं वटुः” कुमा० “स्मित-

सुपगतामालीं दृष्ट्वा सलज्जमवाञ्छितम्” सा० द० । “आ-

लति वारयति जलम् आ+अल-इन् वा डीप् । आग-

न्तकस्य क्षेत्तस्यस्य च जलस्य निवारके ५ सेतौ । “शता-

लिपरिषेवितेति” आ+अल-पर्याप्तौ इन् वा डीप् ।

इसन्तौ श्रेणौ च वनाली नैष० । “तोयान्तर्भास्त्रालीव

रेजे सुनिपरम्परा” कुमा० लीनामालीमिव तरवोवि-

भ्राष्टाः” माघः । ७ रेखायाञ्च स्त्री वा डीप् “विषमहृदि-

चन्द्रनालिना” माघः । ८ शुद्धान्तःकरणे ९ अनर्थे

च लि० भेदि० ।

आलिगथ्य पुंस्त्री अलिगोरपत्यं गगां० वञ् । अलिगुसुने-

रपत्ये स्त्रियां यजनत्वात् अङ्गः पित्वात् गौरा० डीष् ।

आलिगव्यायनी ।

आलिङ्गन न० आ+लिङ्गि-ल्युट् । आस्तेष्वे अङ्गेनाङ्गसं-

योजनभेदे । “आलिङ्गनान्यधिकताः स्फुटमाडुरेव” माघः

“प्रियालिङ्गननिर्वृतिम्” रघुः । तच्च सप्तधा । आसो-

दालिङ्गनं सुदिवालिङ्गनं प्रेमालिङ्गनं मानसालिङ्गनं

रुच्यालिङ्गनम् मदनालिङ्गनम् विनोदालिङ्गनमिति भेदात् ।

आलिङ्गित लि० आ+लिङ्गि-कञ् णि क्त । १ आलिङ्गे “तर-

स्यालिङ्गितः कण्ठे नितम्बस्थानमाश्रितः” सा० द०

टीकाद्वयप्रज्ञेलिका “योगोनाभ्यसितोव्रतं न चरितम्-

नालिङ्गिता कामिनी इत्यं जन्म निरर्थकं क्षितितलेऽरण्ये

यथा मालती” सा० द० । “विंशत्यस्त्रिंशदर्थैः स्यादा-

लिङ्गितो ह्येषौ” तन्त्रप्रारोक्ते विंशत्यक्षरावधि लिं

मदचरके २ मन्त्रे भेदे पु०

आलिङ्गिन् लि० अ-लिङ्गि-णिनि । आलिङ्गनकर्त्तरि
स्त्रियां डीप् ।

आलिङ्ग्य पु० आ+लिङ्गि-ल्युट् । आलिङ्गनीये प्रियादौ

२ आलिङ्ग्य यादनीये षट्दङ्गभेदे पु० स च “चतुरङ्गुलही-

नोऽङ्गान्मुखे चैकाङ्गुलेन यः । यथाकतिः स आलिङ्ग्य

आलिङ्ग्य स हि वाद्यते” इति शब्दार्णवोक्तलक्षणः ।

आ+लिङ्गि-ल्यप् । ३ आलिङ्ग्येत्यर्थे अव्य०

आलिङ्गायन पु० आलिङ्गाय षट्दङ्गभेदस्यायनं यत् ।

१ यामभेदे तस्यादूरभवं नगरम् अण् वरणा० तस्य लुप् ।

तदुपामस्यादूरभवे नगरे । “लुपि व्यक्तित्वचने” प्राणि-

त्युक्तेः नगरेऽपि पुंस्त्वम् । [दृष्टत्पात्वे लिका० ।

आलिङ्ग्य ए० अलिङ्ग्य एव स्वार्थे अण् । (जाला) मृगस्ये

आलिङ्ग् पु० अलिङ्ग् एव स्वार्थे अण् । १ बहिर्द्वारप्रकोष्ठे

२ षट्हाभ्यन्तरशय्याथवेद्याञ्च शब्दर० ३ षट्हाभ्यन्तरे अमरमा० ।

स्वार्थं कन् । आलिङ्गकः तेष्वर्थेषु पु० ।

आलिप लि० आ+लिप-क । आलेपनकारके ।

आलिप्त लि० आ+लिप-क्त । १ कृतालेपने २ दसादीपने च

आलिप्त्यन न० आ+लिप-ल्युट् पु० स्मृ० । तदुल्लङ्घ्यं-

मिश्रितोदकेन मङ्गलार्थं दीयमाने आलेपने आदीपने ।

(आलिपना) लिका० ।

आलीढ लि० आ+लिङ्-क्त । १ आस्वादिते २ कृते “सेन्यान्व

मालीढमिवासुरास्त्रैः” रघुः । “स्थानानि धन्विनां पञ्च

तत्र वैशाखमस्त्रियाम् । त्रिवितस्यन्तरौ पादौ मण्डलं

तोरणाकृति । अन्यथं स्यात् समपदमालीढं तु ततोऽ-

प्यतः । दक्षिणे वाममाकुञ्च्य प्रत्यालीढं विपर्ययः” इत्यु-

क्तलक्षणे अप्यतो दक्षिणं पादं व्यवस्थाप्य वामपादाकु-

ञ्चनेन स्थितिरूपे श्रुद्धान्ते धन्विनां स्थानभेदे न० । “अतिष्ठ-

दालीढविशेषशोभिना” रघुः । “पायाद्वीक्षोत्पलाभा रवि-

शशिविलसत्कुण्डलालीढपादा” तन्त्रसा० रक्षाकालीध्या०

अग्निपुराणे तु समपदादीन्यन्यथा निरुक्तानि यथा

“अङ्गुष्ठमुल्लङ्घ्यार्ण्यं त्रिङ्गुलिः क्षिप्यः स्युः सहिता यदि । दृष्टं

समपदं स्मृतमेतत्तल्लक्षणतस्तथा । बाह्याङ्गुलिस्थितौ पादौ

स्तब्धजातुकमायतौ । त्रिवितस्यन्तरे स्थानमेतद्वैशा-

खमुच्यते । इंसपङ्क्त्याकृतिसमे दृश्यते यत्र जानुनी ।

चतुर्वितस्या विच्छिन्ने तदिदं मण्डलं स्मृतम् । भुग्नवाम-

पदं पश्चात्, स्तब्धजानूदक्षिणम् । वितस्यः पञ्च विस्तारे

तदालीढं प्रकीर्तितम् । एतदेव विपर्यस्तं प्रत्यालीढं

प्रकीर्तितम्” विकटादिस्थानं धन्विस्थानशब्दे वक्ष्यते ।